Krukowate - nasi jesienni goście

Nr 9-10/2023

Mamy już pełnię jesieni, a do naszego miasta zawitali skrzydlaci jesienni goście. O ptakach migrujących jesienią na zachód lub na południe można by napisać kilka artykułów, ale w tym wydaniu biuletynu skoncentrujemy się na ptakach krukowatych. Jest to dobra okazja, aby Czytelnicy nauczyli się odróżniać te ciekawe gatunki, często wszystkie potocznie określane jako "wrony", a nawet "kruki".

Od razu zaznaczę, że intencjonalnie pominę w tym artykule srokę - znaną z naszych podwórek i parków, oraz sójkę - kolorowego mieszkańca okolicznych lasów. Jak już wyżej zaznaczyłem skupimy się na gatunkach trudniejszych do odróżnienia od siebie, tych czarnych i szaro-czarnych. Proszę, abyście zauważyli również, że tytułowi jesienni goście to hasło bardzo ogólne, ponieważ część z ptaków jakie zobaczycie w swoim otoczeniu przebywa u nas cały ro

- **Wrona siwa** - jest to ptak nieco większy od gołębia, ma sza

  ry brzuch i grzbiet, natomiast górna część piersi, głowa, skrzydła i ogon są czarne. Nieco zakrzywiony dziób jest stosunkowo masywny, czarny. Sylwetka jest zaokrąglona. Kracze głośno i ochryple. Wrony siwe zobaczymy u nas cały rok, w zasadzie w całym mieście (są naszym gatunkiem lęgowym). Podczas jesieni dołączą do nich wrony migrujące, a co ensywniejsze przeloty wron niż reszta Polski.
-

  wyglądu jest niemal identyczna jak u wrony siw

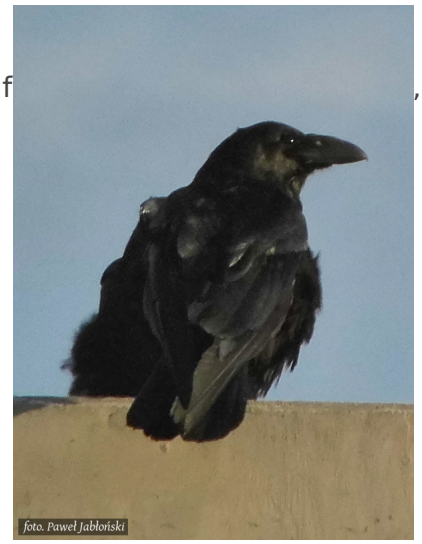
połyskiem piór. Aby nie pomylić go z gawronem należy zwrócić uwagę na cechy charakterystyczne dla wrony siwej (poza kolorem oczywiście). Jest to gatunek, który w zachodniej Polsce ma swoje wschodnie granice zasięgu, a więc zobaczymy go u nas sporadycznie. Na szczęście w świnoujskim Parku Zdrojowym jest przynajmniej jeden - zachęcam do [illegible] fotograficznym - to test na odróżnianie krukowatych dla bardz[illegible]

- **Gawro[illegible]n** - zbliżony wielkością do wrony, ale wyraźnie od niej smuklejszy. Upierzenie całkowicie czarne z metalicznym, fioletowawym połyskiem. Ptaki młodociane mają nasadą dzioba porośniętą piórami, a dojrzałe w tym miejscu mają gołą skórę. Dziób jest wyraźnie smuklejszy niż u innych krukowatych. Kracze mniej "ostro" niż wrona. W naszych okolicach gawrony nie mają swoich kolonii lęgowych i w zasadzie widywać je będziemy tylko podczas jesiennych wędrówek, podczas zimowania, aż do początku wiosny. Na pewno zobaczymy je w dużych stadach z innymi krukowatymi, albo w[illegible]ego gatunku.

- **K[illegible]ębia** i najmniejszy z krukowatych. Ma generalnie czarne u[illegible] pierzenie, a boki szyi, głowy i karku są łupkowoszare. Głowa jest wyraźnie ciemniejsza. Mogą traf[illegible],

który ma na bokach szyi białe plamy. Odzywa się chara[illegible]

kterystycznym "ka".
Kawka, podobnie jak wrona siwa, jest naszym mieszkańcem - zakłada gniazda w otworach wentylacyjnych budynków. Podczas wędrówek przylatują do nas bardzo duże stada ptaków ze wschodu i północy.

- **Kruk** - duży ptak, porównywalny z myszołowem, symbol ptaków krukowatych. Jest cały czarny z metalicznym połyskiem piór. Jego sylwetka jest wyraźnie masywna, z dużym dziobem (pod nim czasem widać "brodę" z dłuższych piór), podczas lotu robi wrażenie swoją sylwetką, a cechą odróżniającą jest klinowato zakończony ogon. Odzywa się donośnym "kru". W naszym zestawieniu jest to wyjątek, ponieważ jest generalnie gatunkiem osiadłym, a jego pary budują duże gniazda w okolicznych lasach. Można jednak zobaczyć małe zgrupowania ptaków młodych - nie zobaczymy ich oczywiście na ulicach, skwerach i plaży, jak wyżej opisane, ale wypatrujcie ich podczas wycieczki do lasu.

Mam nadzieję, że teraz znacznie łatwiej będzie Wam rozpoznawać ptaki krukowate, a okazji na pewno będziecie mieli mnóstwo podczas jesiennych spacerów.

Revision #13
Created 2023-10-22 16:03:50 UTC by Paweł Jabłoński
Updated 2023-11-08 19:04:02 UTC by Paweł Jabłoński